

Ceifar (Centro de Integração Familiar) is een NGO zonder winstgevend doel. Het werd opgericht in 1994 in de wijk Tancredo Neves, Salvador-Bahia met het objectief om via socio-educatieve, culturele en sportieve activiteiten de kinderen en jongeren uit de wijk te begeleiden alsook om de familiale banden te versterken.

De stichtster van Ceifar, Simonne Debouck (° Koekelare 1941 – + Namen 2009), verhuisde met haar familie naar Mont-sur-Marchienne in Wallonië om hun levensomstandigheden te verbeteren. Een gebeurtenis die bij Simonne een diepe indruk naliet en betekenisvol was voor haar toekomst, speciaal dan voor haar werk in Brazilië. Simonne trad in bij de Soeurs de la Charité te Namen en studeerde daar voor verpleegster. In 1992, toen ze 50 jaar oud was, verliet ze het klooster maar bleef als godsvrouw haar weg zoeken om ergens ter wereld te werken bij de armsten der armen.

Een ontmoeting met priester Maurice Abel, die in Salvador da Bahia werkte, gaf haar de moed en het verlangen om naar Brazilië te verhuizen. Ze werkte aanvankelijk op de parochie van priester Maurice, waar ook de Zwartzusters werkzaam zijn, maar ging in 1994 haar eigen droom, de situatie van de armsten verbeteren, verwezenlijken en startte met het project Ceifar. Het was (en is nog steeds) een harde strijd om de levensomstandigheden van de bewoners van de favela¹ Tancredo Neves te verbeteren. Het 15-jarig bestaan van Ceifar in 2009 heeft ze niet meer mogen meemaken. Ze stierf, veel te vroeg, in Namen, in het ziekenhuis waar ze jaren als verpleegster had gewerkt. Haar droom wordt echter met hulp van velen verdergezet.

De wijk Tancredo Neves telt ongeveer 200.000 inwoners, en is, zoals de vele randwijken van Salvador en de grote steden van Brazilië, ontstaan door een ongecontroleerde groei van de bevolking, en gebouwd zonder planning met als gevolg een groot gebrek aan infrastructuur. Het gebrek aan toekomstperspectief en een laag zelfbeeld bij kinderen en jongeren verlaagt de toegang tot de school, en in combinatie met het gebrek aan ontspanningsfaciliteiten en sport worden ze een gemakkelijke prooi in de werving van jongeren voor de drugshandel en bendevoering met geweld. De families, in de strijd om te overleven, zijn soms gedwongen hun kinderen op de straat of alleen in huis achter te laten omdat de opvoeding van kinderen en hun werk moeilijk met elkaar te verzoenen zijn. Het merendeel van de kinderen en adolescenten die door de verschillende vormingsprogramma's van Ceifar bereikt worden komen uit heel arme gezinnen.

¹ Favela: Braziliaanse sloppenwijk of armenwijk

Vandaag is de hoofdbedoeling van Ceifar een bijdrage te leveren via onderwijs aan de kinderen en jongeren uit de gemeenschap door middel van verschillende educatieve, culturele en sportieve activiteiten als instrument van hun bio-psycho-sociale ontwikkeling, en gebaseerd op het behoud van de familie-eenheid. Momenteel worden 350 kinderen opgevangen verdeeld over de kleuterschool van 3 tot 5 jaar en de bijscholing voor het eerste tot derde leerjaar van kinderen van 6 tot 12 jaar. Ook jongeren (+12 jaar) nemen aan sommige activiteiten deel. Er is pedagogische en sociale begeleiding van de kinderen en de families.

2019 was het feestjaar voor Ceifar, het 25-jarig bestaan werd gevierd met de opening van het nieuwe theater/cultuurzaal en een rijk geïllustreerd boekje over het verleden, heden en toekomstplannen van Ceifar. Helaas werden die toekomstplannen in 2020 door de pandemie op de helling gezet en moest de kijk op de werking herzien worden.

Het jaar 2020 werd gekenmerkt door thuisonderwijs en voedselhulp aan de 250 zwaarst getroffen families. Het bestaande medische centrum werd uit handen gegeven en er wordt verder gewerkt met de educatieve sector (sport en cultuur inbegrepen). Vanaf 2021 wordt er eveneens een cursus dans/ballet alsook informatica aangeboden waar ook jongeren en ouders kunnen aan deelnemen.

We zouden het mooi vinden als jullie onze partner willen worden in het realiseren van een betere wereld voor onze kinderen en jongeren. Wil je ons steunen in één of ander project? Er is steeds nood aan didactisch materiaal en voedingsproducten, maar ook zijn middelen nodig voor enkele realisaties zoals de vernieuwing van de elektriciteitsbedrading, de opvang en het filteren van regenwater, maken van een wasplaats voor de families, aanleggen van een speeltuin, en de vernieuwing van de keuken. Dit zijn slechts enkele voorbeelden van de vele actuele noden.

Voor contact en verdere informatie: Guido Steeman, verantwoordelijke projecten.
guidosteeman@gmail.com

Neem ook een kijkje op: www.ceifar.org.br

